

Den Augsburske bekjennelsesdagen 2019 – Asbjørn Hjorthaug (ELBK)

Tekster: Salme 46; 1 Sam 3: 19-41; Rom 1:16-17; Matt 11:28-30

«Kom til meg, alle dere som strever og bærer tunge byrder, og jeg vil gi dere hvile.»

25. juni er det den Augsburske bekjennelsesens dag. Dette er ikke først og fremst en historisk minnedag, ei heller en dag vi skal ha et foredrag om kirkehistorien. Hva er det så vi skal feire og markere? Vi aner noe i dagens evangelietekst: *«Jeg priser deg, Far, himmelens og jordens Herre, fordi du har skjult dette for vise og forstandige, men åpenbart det for umyndige små.»*

Hva er det som er skjult? Hva er det som er åpenbart? Hvem er de «vise og forstandige» og hvem er de «små»?

Gud har åpenbart for oss evangeliet.

At noe åpenbares betyr at det er noe som er skjult og som avdukes. Det er noe vi ikke ser, noe som vi ikke vet om, noe som vi ikke kan tenke ut av oss selv som Gud viser oss og avslører for oss. *«Og ved dette ble Guds kjærlighet åpenbart blant oss, at Gud sendte sin enbårne Sønn til verden for at vi skulle leve ved ham.»* 1 Joh 4,9

Synden hindrer oss i å se Gud og hans kjærlighet. Synden fører oss bort fra Gud. Synden fører til motstand mot Gud. Mennesket er av naturen syndere ute av stand til å se og forstå Gud. Det naturlige menneskes forhold til Gud er at en er redd Gud. Gud er en som er straffer og som hele tiden må tilfredsstilles med gode gaver og gode gjerninger og handlinger.

Det naturlige menneske betrakter Gud som en streng herre som stadig forlanger mer og mer og mennesket havner i en slave tilstand. En skal stadig arbeide med å bedre forholdet der Gud krever «du skal» og «du skal ikke». Dette er slitsomt og utmattende. Luther strevet gjennom flere år med hvordan han kunne tilfredsstille Gud. Rundt oss har vi tusener av mennesker som hele tiden sliter med sitt selvbilde, dårlig samvittighet og strever med å lykkes med livet, men de får det ikke til. *«Det er ingen fred for de ugudelige, sier min Gud.»* Jes 57,21. Menneskene jager hvileløst omkring på jakt etter fred, ro og egen tilfredsstillelse. Men noen møter «veggen». Noen stopper opp i fortvilelse. Noen møter Guds dom gjennom loven og må rope ut: *«Gud vær meg synde nådig».*

Da er det Gud kan få åpenbare, vise frem hva han har gjort for oss.

«Det som var umulig for loven, siden den sto maktesløs fordi vi er av kjøtt og blod, det gjorde Gud. Han sendte sin egen Sønn som syndoffer, i samme slags kjøtt og blod som syndige mennesker har, og holdt dom over synden i oss.» Rom 8,3 Det er bare én vei til fred med Gud, og den går igjennom Jesus Kristus. Gud har ordnet alt for oss. Han har betalt vår syndegjeld, sonet vår straff, seiret over synden og døden og djevelen i vårt sted. Dette har han gjort bare av kjærlighet til oss for at vi igjen skulle få bli hans barn. Når Gud åpenbarer seg selv og viser oss evangeliet, gir han oss samtidig troen. Han skaper noe nytt i oss som gjør at vi søker inn til Gud istedenfor å flykte fra ham. Han gir oss ny hørsel slik at vi hører hva han har å si og nye øyne som ser hva Guds ord virkelig sier. Der vi før bare så og hørte krav til hvordan vi skulle leve, ser vi plutselig hva Gud har gjort for oss. Vi ser hans kjærlighet, hans barmhjertighet, hans trofasthet og hans uendelige nåde mot syndere.

Dette er **evangeliets hemmelighet** han åpenbarer for oss. Alt har vært ferdig for over 2000 år siden, men jeg visste ikke at dette var for meg. Tenk at jeg som ikke forstod noe som helst av dette og som har så mange synde på samvittigheten, skulle bli gjenstand for Guds kjærlighet? Ufattelig og uforståelig. Jeg har ingen ting å komme med. Denne Guds kjærlighet tar aldri slutt. Uansett om jeg synde, faller igjen og igjen så står han der som en barmhjertig far og tar imot sitt barn gang etter gang, dag etter dag, år etter år. Om jeg er troløs er han trofast. Om jeg faller og roter meg bort, søker han meg opp og bærer meg hjem. Slik er Herre.

Hva kan jeg gjøre? Ikke noe annet enn å ta imot, takke Ham og love Ham.

Den Hellige Ånd sørger for meg gjennom ord og sakrament og gjennom det embetet han har opprettet til å betjene sine barn med nådens midler. Så er det Gud som handler. Det er Gud som utvelger. Det er Gud som gir troen. Det er Gud som åpenbarer oss evangeliet. Vi har ingen ting annet å rose oss av enn Kristus Jesus og Han alene.

De «vise og forstandige».

Hvem er det Jesus tenker på her? Det er de som aldri har bruk for en frelser, men som mener at de er fullt ut i stand til å frelse seg selv gjennom gode gjerninger og et hellig liv.

De arbeider hele livet med å bygge opp sin egen rettferdighet. Derfor er bud, tradisjoner og menneskereglene nødvendige. Jesus møtte disse representert gjennom fariseerne og de skriftlærde. De som var Jesu bitreste motstandere. De var nøye med at alle skulle se at de gjorde rett for seg i det ytre, men innvendig var de fulle av hat og alt annet enn kjærlighet til Gud og nesten. Jesus hadde sterke karakteristikk av dem som at de så ut som hvitkalkede graver men innvendig var fulle av råttenskap og ond lukt.

De «umyndige små»

Så ble det da de små i samfunnet, de som var foraktet av alle som fikk evangeliet. Syndere og tollere, en Peter som fornektet han tre ganger, en Paulus som forfulgte de kristne og mente selv at han var blant de minste, en tvilende Thomas, en røver på korset, en horkvinne som var foraktet av alle, forræderen Sakkeus. Listen en lang over de «umyndige små» som fikk evangeliet åpenbart. Her hører også jeg hjemme.

Men gjennom kirkehistorien har historien gjentatt seg. Pavekirken ble enerådende og hadde ikke bruk for Kristus. Kirken hadde bygd opp et system med gjerninger som måtte overholdes for å bli hellig og Gud velbehagelig. Skriftens ord var erstattet av tradisjonens bud og regler. De «vise og forstandige» hadde makten og de hadde ikke bruk for evangeliet.

Da er det Den Hellige Ånd griper inn og åpenbarer evangeliet for munken og teologen Martin Luther. Han ser plutselig at den rettferdighet han så lenge han hadde kjempet for å oppnå, var ferdig for 1500 år siden i det verk Jesus Kristus gjorde for våre synders skyld. Gud var forsonet og ikke lenger vred. Han stod der med åpne armer og tok imot syndere fordi Jesus Kristus hadde gjort opp alle regninger og skyld. Så åpenbarer Gud igjen evangeliet og dermed også hva Guds ord virkelig forkynner: Nåden alene, Troen alene og Skriften alene.

Dette er hovedprinsippene Den Augsburgske bekjennelse er bygd på. Her utlegges hva Skriften sier. Her åpenbarer Gud for oss evangeliet gjennom de ulike lærespørsmål.

Her har den Hellige Ånd vist oss veien vi som sanne og bekjennende kristne skal vandre.

Om vi skal bevare reformasjonens kjerne og arv, må vi slå vakt om Ordet som nådemiddel.

Det er Guds ufeilbare ord som gir oss troen, åpenbarer evangeliet for oss og bevarer troen.

Farene lurer over alt. Ikke bare fra den romersk katolske kirke, men også fra reformert hold der fornuften styrer hva vi skal lære om Bibelen.

Hvordan skal vi bevare Guds ord og den lutherske arven mellom oss? Ved å holde seg etter Guds ord.

Vi må bruke ordet og sakramentene, vi må feire gudstjeneste og messe og vi må be om at høstens Herre driver nye arbeidere ut i sin høst.

Så skal vi ta Jesus på ordet: «Kom til meg, alle dere som strever og bærer tunge byrder, og jeg vil gi dere hvile. Ta mitt åk på dere og lær av meg, for jeg er mild og ydmyk av hjertet, så skal dere finne hvile for deres sjel. For mitt åk er godt og min byrde lett.» Dette er et ord til deg i dag kjære venn.

Jesus vil gi oss hvile, fred og trygghet. Når vi får åpenbart evangeliet får vi også en ny vilje, ny energi, ny lyst og nytt pågangsmot som kristne. Det er Guds vilje, Åndens frukter, som er Jesu åk som vi skal bære og hans byrde er lett. Vi skal stride og kjempe for sannheten i kjærlighet til hverandre. Våre liv skal være preget av at Han har elsket oss først, derfor elsker vi hverandre.

Amen